

ТРАНСФОРМУВАННЯ ФОРМ СТУПЕНІВ ПОРІВНЯННЯ ПРИКМЕТНИКІВ У ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ МОВЛЕННІ НАЖИВО

Анатолій Капелюшний

Львівський національний університет імені Івана Франка

вул. Генерала Чупринки, 49, 79044, Львів, Україна

e-mail: anatoliykapelushnyj@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-8998-7857>

У статті проаналізовано спроби трансформування форм ступенів порівняння прикметників у телевізійному мовленні наживо. Особливу увагу звернено на специфічні властивості різних форм ступенів порівняння прикметників, на аналіз особливостей їх уживання, на помилки в мовленні телевізійних журналістів, пов'язані з недодержанням мовностилістичних норм, на способи уникнення цих помилок, на вироблення відповідних рекомендацій тележурналістам.

Ключові слова: телебачення, прямий ефір, тележурналіст, мовлення телевізійних журналістів, трансформування, прикметники, форми ступенів порівняння.

1. Постановка проблеми.

Специфічні властивості різних форм ступенів порівняння прикметників з різною мірою докладності розглянуто в українському мовознавстві. Проте ми не можемо цього сказати про аналіз особливостей уживання зазначених форм, зокрема в мові мас-медіа, а особливо в мовленні наживо, яке дедалі частіше практикують на інформаційних чи на спортивних телевізійних каналах. Новий поштовх до деяких трансформаційних процесів у мовленні дало запровадження нової редакції українського правопису. Навіть ті журналісти-практики, які не приділяли особливої уваги своєрідності свого мовлення, почали задумуватися над його оригінальністю і правильністю. Через це зазнали певної трансформації деякі аспекти слововживання, використання різних морфологічних форм. Наприклад, цікаво простежити вже достатньо помітні тенденції в трансформуванні форм деяких числівників та зміни в їх використанні. Йдеться насамперед про кількісно-збірні числівники. Те саме можемо сказати про форми займенників, приміром означальних чи присвійних, про форми деяких іменників, наприклад фемінітиви та ін. Не випадають з цього ряду й спроби трансформування форм ступенів порівняння прикметників, зокрема в телевізійному мовленні наживо. Наша мета – простежити ці трансформації й виробити до них певне ставлення в наших дослідників мови ЗМІ та в журналістів-практиків, підтримати позитивні тенденції в розвитку мовлення на ТБ й дати рекомендації щодо подолання деяких негативних тенденцій.

2. Теоретичне підґрунтя. Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дослідження теоретичних засад використання форм ступенів порівняння прикметників зосереджене переважно на проблемах їх граматичного статусу, про що йдеться в працях М. Жовтобрюха, В. Плотницького, А. Грищенка, І. Милославського та ін.¹. «У сучасному українському мовознавстві категорію ступенів порівняння нерідко трактують як морфологічну словозмінну категорію»². І. Вихованець також кваліфікує її як морфологічну словозмінну категорію або, за Н. Костусяком, «як морфолого-синтаксико-словотвірну»³. І. Вихованець також наголошує на неприкметниковій природі форми вищого ступеня порівняння, яка «в типових виявах займає не приіменникову синтаксичну позицію, а присудкову, яка властива дієслову»⁴. Те саме він зауважує й про форму найвищого ступеня порівняння, якій «притаманна первинна присудкова (дієслівна) позиція»⁵.

3. Методологічна основа дослідження.

Основним методом, який ми використовуємо, є спостереження за мовленням тележурналістів наживо. Ми застосували під час дослідження методи порівняльного аналізу і зіставлення теоретичних положень з праць мовознавців і журналістикознавців, а також текстів, що пролунали в мовленні журналістів наживо упродовж 2019 року та перших восьми місяців 2020 року на різних телевізійних каналах: «24-му» (і «24-му. Львів» – 24Л), «Правда тут. Львів» (ПТЛ), «Футбол 1» і «Футбол 2» (Ф1 і Ф2), «Прямому» (Прм), 5-му, «Еспресо» (Ес), СТБ, 4-му, 1+1, 2+2, УНІАН, «Наш», ЗІК, N1.

4. Виклад основного матеріалу дослідження.

Якщо порівнювати загальнотеоретичні засади висвітлення специфіки використання прикметників та їх функцій у тексті навіть у одній праці одного дослідника, доходимо висновків про парадоксальність сприйняття і трактування різних аспектів аналізу цієї частини мови й навіть різних її форм. Наприклад, у названому вище дослідженні І. Вихованця зазначено: «У граматичній периферії частин мови розташовані прикметник, числівник і прислівник... Дієслову й іменникові належить центральне місце у граматичній структурі української мови»⁶. І далі дослідник обґрунтовує периферійність прикметника й прислівника їхнім вторинним характером: «Вони стають своєрідними уточнювачами іменника і дієслова – центральних частин мови... Граматична подібність прикметника і прислівника полягає в тому, що вони використовуються лише за синтаксичного ускладнення речення»⁷. Проте далі в цій праці йдеться про неприіменникову позицію форм ступенів порівняння, про не вторинну, а первинну (присудкову) позицію⁸, що ми вже згадали вище. Отже, доходимо висновку не лише про парадоксальність у трактуванні частиномовних ознак і властивостей прикметника, а й про особливості його використання у мовленні.

¹ Горпинич, В. (2004), *Морфологія української мови: Підручник*, Академія, Київ, с. 105.

² Вихованець, І., Городенська, К. (2004), *Теоретична морфологія української мови: Академічна граматики української мови*, Пульсари, Київ, с. 139.

³ Там само.

⁴ Там само, с. 140.

⁵ Там само, с. 141.

⁶ Там само, с. 121.

⁷ Там само.

⁸ Там само, с. 141.

Зокрема, на наш погляд, варто наголосити на тому, що зазвичай у мовленні телевізійних журналістів наживо вживання прикметників у звичайному ступені (у вихідній формі) не привертає особливої уваги глядачів. Це пояснюємо ще й з тим, що журналістське мовлення у прямому ефірі є найчастіше суто специфічним: інформаційним (сюжети у випусках новин з прямими ввімкненнями з місця події) або спортивним (коментарі під час змагань, наприклад під час футбольних матчів). Не беремо до уваги політичних токшоу, участь у яких журналістів мінімальна: вони виконують роль модератора, а не основного спікера. Тобто зазвичай ідеться саме про вторинність і приїменниковість прикметників у такому стислому, лаконічному мовленні через невеликий хронометраж новинного сюжету чи через те, що немає потреби докладно розповідати про події на футбольному полі, бо це все вже є у відеоряді.

Водночас усе змінюється тоді, коли в мовленні телевізійного журналіста виникає прикметникова форма вищого чи найвищого ступеня порівняння. Всі акценти перенесені на цю форму. Причому за актуального членування речення (тема – рема) саме рема (з граматичного погляду тут – предикативність, присудковість) – це те нове, про що повідомляють у реченні⁹. А якраз того нового, про яке повідомляють і в реченні, й загалом у сюжеті інформаційного випуску, очікують глядачі, саме задля нього й було ввімкнено телевізор. Природно, на цьому новому, що тут автор передає за допомогою форми ступеня порівняння прикметника, зосереджено увагу людей, які слухають і сприймають новини. Ці люди різною мірою обізнані з мовними особливостями й нормами, проте всі вони, коли чують незвичне поєднання слів чи незвично утворені їх форми, пригальмовують сприйняття, а отже, відволікаються від суті повідомлення, від змісту сказаного в прямому ефірі. Ця закономірність повністю вкладається в наше розуміння структури й призначення тексту випуску телевізійних новин.

Отже, підбиваючи підсумки сказаного вище, ще раз наголошуємо: особливістю самих форм ступенів порівняння прикметників є те, що «категорія ступенів порівняння ґрунтується на трансформованих морфологічних засобах»¹⁰. А тому будь-які додаткові трансформації цих форм спричиняють надмірну до себе увагу реципієнта. Тобто в тих жанрово-стильових різновидах телевізійного мовлення наживо, про які ми тут згадували, ця надмірна увага до якоїсь форми слова, що пролунало в потоці мовлення, спричиняє зупинку в сприйнятті тексту, а отже й наступні кілька фраз і фактів, що в них містяться, не будуть належно сприйняті. При цьому увесь сюжет у випуску новин складається нерідко з трьох-чотирьох фраз і з одного-двох фактів.

Найчастіше таку зупинку у сприйнятті тексту спричиняє в мовленні наживо контамінація форм вищого ступеня порівняння прикметників: *Хай вони стануть ще більш гарнішими, ніж є зараз (ПТЛ. – 2019. – 1 січня); Чи будете ви більш прискіпливішим під час вибору кандидатів? (Ес. – 2019. – 3 січня); Українська музика піднімається до більш вищого рівня (ЗІК. – 2019. – 13 січня); Труханов міг позбутися повноважень більш простішим і цинічнішим способом (24. – 2019. – 6 березня); Були більш скромніші емоції (24. – 2019. – 31 березня); Міністр зайнятий більш*

⁹ Багмут, А. (2000), «Актуальне членування речення», *Українська мова: Енциклопедія*, «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, Київ, с. 14.

¹⁰ Вихованець, І., Городенська, К. (2004), *Теоретична морфологія української мови: Академічна граматики української мови*, Пульсари, Київ, с. 139.

важливішими справами (24. – 2019. – 4 червня); Його риторика була більш радикальнішою (НІ. – 2019. – 8 червня); Якщо бути більш точнішими, то наполовину (УНІАН. – 2019. – 14 липня); Вони не менш, а може, й більш для нас важливіші, ніж президентські вибори (24. – 2019. – 15 липня); Чи варто очікувати на більш вищому рівні? (4. – 2019. – 16 серпня); Йому потрібне більш посиленіше лікування (24. – 2019. – 9 вересня); Вони зможуть домовитись зробити Україну більш щасливішою (24. – 2019. – 14 вересня); Повна розмова з вболівальниками була ще більш жорсткіша (2+2. – 2019. – 29 вересня); Порівняно зі справою Пашинського його обвинувачення видається більш заплутаним (1+1. – 2019. – 20 жовтня); Майбутнє вже буде більш краще, ніж попереднє (Ес. – 2019. – 10 грудня); У форматі 5G інтернет стане ще більш швидшим (24. – 2019. – 16 грудня); Чекаємо вже більш детальнішої інформації (Прм. – 2019. – 29 грудня); Фракція стала більш самостійнішою, незалежнішою від Офісу Президента (Наш. – 2020. – 1 лютого); Процедури можуть бути більш складнішими (24. – 2020. – 20 березня); Тамтешні мешканці іще більш бідніші, ніж решта українців (24. – 2020. – 8 квітня); Воно сприятиме більш безпечнішому спілкуванню (4. – 2020. – 8 червня); Найбільш логічним рахунок міг би бути один – два (Ф2. – 2020. – 11 липня); Насичений смак і більш кисліший, гостріший (СТБ. – 2020. – 24 липня); Потрібно бути більш жорсткішими (Прм. – 2020. – 18 серпня); В Німеччині вже заговорили про введення навіть більш ширших санкцій (24. – 2020. – 19 серпня). Таке тавтологічне змішування двох форм одного ступеня порівняння зупиняє сприйняття тексту, позаяк «порушенням норми є поєднання обох форм ступенювання»¹¹. Нерідко контамінація різних форм вищого ступеня порівняння поєднується з іншою хибною текстом: «Ворскла» ще більш безнадійніша (2+2. – 2019. – 10 листопада); Це буде більш головніший, більш основніший поєдинок (Ф1. – 2020. – 16 серпня). Йдеться насамперед про ті прикметники, від яких утворення ступеня порівняння неможливе або ж недоцільне¹².

Значно менш поширеним є таке надмірне ступенювання прикметника, коли воно стосується форм найвищого ступеня порівняння. Ми, наприклад, зауважили лише один такий випадок у мовленні тележурналістів наживо: *Можливо, він найбільш важливіший* (ЗІК. – 2019. – 13 січня). Натомість тут значно поширенішою є інтерференція елементів форм ступенів порівняння і звичайних прикметників (прикметників у вихідній формі), чого не простежуємо під час словотвірних модифікувань форм вищого ступеня порівняння. Це створює своєрідність у хибних трансформаціях форм двох різних ступенів порівняння прикметників. Проте все одно хибні словотвірні модифікації у формах найвищого ступеня порівняння прикметників менш численні, ніж ті, про які йшлося, коли ми розглядали контамінаційні насування на форми вищого ступеня порівняння: *Будемо говорити про найукраїнську команду в чемпіонаті Бельгії. Це «Гент»* (Ф2. – 2019. – 6 травня); *Найцілюща частина рослини не квітка, а корінь* (1+1. – 2019. – 14 травня); *Це один з найпровідніших журналістів України* (Ес. – 2019. – 28 червня); *Один з найвисокооплачуваних бійців на рингу. До Києва приїхав Майк Тайсон* (Ес. – 2019. – 6 липня); *Це найкричущий факт*

¹¹ Пономарів, О. (2000), *Стилістика сучасної української мови: Підручник*, Навчальна книга – Богдан, Тернопіль, 153 с.

¹² Див: Дудик, П. (2005), *Стилістика сучасної української мови: Навчальний посібник*, Академія, Київ, с. 197; Волкотруб, Г. (2009), *Практична стилістика української мови: Навчальний посібник*, Підручники і посібники, Тернопіль, с. 144.

утисків гомосексуалів в Британії (Прм. – 2019. – 17 липня); Найрізноманітні зустрічі та конференції (СТБ. – 2019. – 26 листопада); Про найдосвідченого Санта-Клауса – після перерви. Не пропустіть (СТБ. – 2019. – 16 грудня); У команду він відібрав сто тридцять досвідчених і найвідчайдушних моряків (24. – 2020. – 16 травня).

До значно більших мовних деформацій призводить трансформація-росіянізація форм найвищого ступеня порівняння прикметника. Насамперед це стосується вживання для творення цих форм, як у російській мові, слова «самий»: *Саме смішне, сказали, що цю дату зробили вихідним днем (24. – 2019. – 1 січня); У нас самий чесний, самий незаангажований Конституційний Суд побачив порушення прав (24. – 2019. – 27 лютого); Саме головне сказав Мауріціо Сарі на прес-конференції (ФІ. – 2019. – 27 лютого); Поїхали ноги в Карима Бензема в самий відповідальний момент (ФІ. – 2019. – 5 березня); Який з цих ризиків самий найвірогідніший? (Прм. – 2019. – 17 березня); Це самий масовий його концерт за останній час (24. – 2019. – 26 травня); За самими обережними прогнозами роботи триватимуть щонайменше три дні (1+1. – 2019. – 9 грудня); Самий відомий з них – Ігор Гіркін (1+1. – 2020. – 9 березня); Ми з Сергієм з вами побачимося за тиждень і будемо обговорювати самі гарячі та актуальні політичні події (24. – 2020. – 20 травня); Це ви самий оптимістичний варіант берете (Наш. – 2020. – 20 липня).*

Своєрідну інтерференцію елементів російської моделі творення форм найвищого ступеня порівняння зрідка також зауважуємо в мовленні окремих тележурналістів. Насамперед це стосується простої форми російського ступеня найвищого в російській мові, яка відповідає такій самій формі вищого ступеня порівняння в українській мові: *Сьогодні він кращий віолончеліст Університету Джона Мейсона (Прм. – 2019. – 11 травня); Не кращим чином складається у них розіграш (ФІ. – 2020. – 9 лютого). У цих випадках російське «лучший» передає українське «найкращий».*

Так само накладаються на українські форми вищого ступеня порівняння прикметника моделі відповідних російських, для яких не характерне обов'язкове вживання прийменника чи сполучника, що підкреслюють порівняльну функцію: *Дружба набагато важливіша цукерок і подарунків (1+1. – 2019. – 22 січня); Старі модніші нових. До міжнародного свята джінсів (1+1. – 2019. – 24 квітня); Ціни на тридцять відсотків нижчі ринкових (24Л. – 2019. – 26 квітня); Ці претенденти один кращий іншого (24. – 2020. – 1 липня). Трансформацію такого використання/невикористання прийменників при формах вищого ступеня порівняння зауважуємо в застосуванні деяких прийменників при формах ступеня найвищого: Той відчув обіцянку найбільше за інших (УНІАН. – 2019. – 7 березня). Загалом уживання прийменників з формами найвищого ступеня порівняння не лише необов'язкове, а й найчастіше непотрібне, надлишкове, тавтологічне. Уживання ж найтипівіших для вищого ступеня «за, від» завжди є помилковим.*

Також, як зазначає Г. Волкотруб, «поширеною помилкою є неправильне узгодження простої форми вищого ступеня»¹³. Ми, щоправда, зауважили лише один такий випадок: *Там вже буде більш детальніше інформація (24. – 2019. – 31 березня).* Проте не можемо не підкреслити і в цьому разі впливу російської моделі координації

¹³ Волкотруб, Г. (2009), *Практична стилістика української мови: Навчальний посібник*, Підручники і посібники, Тернопіль, с. 144.

підмета й складеного іменного присудка. Саме в російській мові таке використання форми вищого ступеня порівняння є нормою.

5. Результати і перспективи подальших досліджень

Удосконалення мовлення телевізійних журналістів у прямому ефірі, зокрема праця над поглибленням навиків володіння мовними засобами сприятиме водночас і осучасненню (модернізації й модифікації) деяких тенденцій щодо обґрунтованого, доцільного трансформування окремих граматичних явищ і категорій, а також пригальмовуванню й загалом зупиненню процесів трансформування негативних, необґрунтованих, недоцільних. Повною мірою це стосується насамперед спроб трансформування форм ступенів порівняння прикметників. У подальших дослідженнях розглянутих тут питань варто зосередити увагу на з'ясуванні психологічних аспектів хибного трансформування форм ступенів порівняння прикметників у телевізійному мовленні наживо.

6. Висновки

Дослідивши різні аспекти трансформування форм ступенів порівняння прикметників у телевізійному мовленні наживо, ми дійшли таких висновків:

1. Специфічні властивості різних форм ступенів порівняння прикметників з різною мірою докладності розглянуто в українському мовознавстві. Проте все ще недостатньо досліджені особливості вживання зазначених форм, зокрема в мові мас-медіа, а особливо в мовленні наживо, яке дедалі частіше практикують на інформаційних чи на спортивних телевізійних каналах. Новий поштовх до окремих трансформаційних процесів у мовленні дало запровадження нової редакції українського правопису. Навіть ті журналісти-практики, які не приділяли особливої уваги своєрідності свого мовлення почали задумуватися над його оригінальністю і правильністю. Через це зазнали певної трансформації окремі аспекти слововживання використання різних морфологічних форм.

2. Якщо порівнювати загальнотеоретичні засади висвітлення специфіки використання прикметників, їхніх функцій у тексті навіть в одній праці одного дослідника, доходимо висновків про парадоксальність сприйняття і трактування різних аспектів аналізу цієї частини мови і навіть різних її форм.

3. Йдеться про парадоксальність не лише в трактуванні частиномовних ознак і властивостей прикметника, а й окремих особливостей його використання у мовленні. Зокрема, на наш погляд, зазвичай у мовленні телевізійних журналістів наживо, вживання прикметників у звичайному ступені (у вихідній формі) не привертає особливої уваги глядачів. Це пов'язано ще й з тим, що журналістське мовлення в прямому ефірі є найчастіше суто специфічним: інформаційним (сюжети у випусках новин з прямими ввімкненнями з місця події) або спортивним (коментарі під час змагань, наприклад футбольних матчів). Тобто зазвичай ідеться саме про вторинність і приіменниковість прикметників у такому стислому, лаконічному мовленні через невеликий хронометраж новинного сюжету чи через те, що нема потреби докладно розповідати про події на футбольному полі, бо це все вже є у відеоряді.

4. Усе змінюється тоді, коли в мовленні телевізійного журналіста чуємо прикметникову форму вищого чи найвищого ступеня порівняння. Всі акценти перенесені на цю форму. Причому за актуального членування речення (тема – рема) саме рема (з граматичного погляду – предикативність, присудковість) – це те нове, про що

повідомляють у реченні. Ця закономірність повністю вкладається в наше розуміння структури й призначення тексту випуску телевізійних новин.

5. Будь-які додаткові трансформації цих форм спричиняють надмірну до себе увагу реципієнта. Тобто в тих жанрово-стильових різновидах телевізійного мовлення наживо, про які ми тут згадували, ця надмірна увага до якоїсь форми слова, що пролунало в потоці мовлення, спричиняє зупинку в сприйнятті тексту, а отже наступні кілька фраз і фактів, що в них містяться, не будуть належно сприйняті. При цьому весь сюжет у випуску новин складається нерідко з трьох-чотирьох фраз і з одного-двох фактів.

6. Найчастіше таку зупинку у сприйнятті тексту спричиняє в мовленні наживо контамінація форм вищого ступеня порівняння прикметників. Нерідко контамінація різних форм вищого ступеня порівняння поєднується з іншою хибою тексту. Йдеться насамперед про ті прикметники, від яких утворення ступеня порівняння неможливе або ж недоцільне.

7. Значно менш поширеним є таке надмірне ступенювання прикметника, коли воно стосується форм найвищого ступеня порівняння. Натомість тут значно поширенішою є інтерференція елементів форм ступенів порівняння і звичайних прикметників (прикметників у вихідній формі), чого не простежуємо під час словотвірних модифікувань форм вищого ступеня порівняння. Це створює своєрідність у хибних трансформаціях форм двох різних ступенів порівняння прикметників. Проте все одно хибні словотвірні модифікації у формах найвищого ступеня порівняння прикметників менш численні, ніж контамінаційні насування на форми вищого ступеня порівняння.

8. До значно більших мовних деформацій призводить трансформація-росіянізація форм найвищого ступеня порівняння прикметника. Насамперед це стосується вживання для творення цих форм, як у російській мові, слова «самий». Своєрідною інтерференцією елементів російської моделі творення форм найвищого ступеня порівняння є в мовленні деяких тележурналістів використання простої форми найвищого ступеня в російській мові, яка відповідає такій самій формі вищого ступеня порівняння в українській мові.

9. Так само накладаються на українські форми вищого ступеня порівняння прикметника моделі відповідних російських, для яких не характерне вживання прийменника чи сполучника, що підкреслюють порівняльну функцію. Трансформацію такого використання/невикористання прийменників при формах вищого ступеня порівняння зауважуємо в застосуванні деяких прийменників при формах ступеня найвищого. Загалом уживання прийменників з формами найвищого ступеня порівняння не лише необов'язкове, а й найчастіше непотрібне, надлишкове, тавтологічне. Уживання ж найтипівіших для вищого ступеня «за, від» завжди є помилковим.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Багмут, А. (2000), «Актуальне членування речення», *Українська мова: Енциклопедія*, «Українська енциклопедія» ім. М.П.Бажана, Київ, с. 14-15.
2. Вихованець, І., Городенська, К. (2004), *Теоретична морфологія української мови: Академічна граматики української мови*, Пульсари, Київ, 400 с.
3. Волкотруб, Г. (2009), *Практична стилістика української мови: Навчальний посібник*, Підручники і посібники, Тернопіль, 256 с.
4. Горпинич, В. (2004), *Морфологія української мови: Підручник*, Академія, Київ, 336 с.
5. Дудик, П. (2005), *Стилiстика сучасної української мови: Навчальний посiбник*, Академія, Київ, 368 с.
6. Пономарів, О. (2000), *Стилiстика сучасної української мови: Підручник*, Навчальна книга – Богдан, Тернопіль, 248 с.

REFERENCES

1. Bahmut, A. (2000), «Actual sentence structure», *Ukrainian language: Encyclopaedia*, «Ukrainian Encyclopaedia» im. M.P.Bazhana, Kyiv, p. 14-15.
2. Vykhovanets, I., Horodenska, K. (2004), *Theoretical morphology of Ukrainian: Academic grammar of Ukrainian*, Pulsary, Kyiv, 400 p.
3. Volkotrub, H. (2009), *Practical Stylistic of Ukrainian: Manual*, Pidruchnyky i Posibnyky, Ternopil, 256 p.
4. Horpynych, V. (2004), *Morphology of Ukrainian: Manual*, Academia, Kyiv, 336 p.
5. Dudyk, P. (2005), *Stylistic of Modern Ukrainian: Text-book*, Academia, Kyiv, 368 p.
6. Ponomariv, O. (2000), *Stylistic of Modern Ukrainian: Text-book*, Pidruchnyky i Posibnyky, Ternopil, 248 p.

TRANSFORMATION OF FORMS OF DEGREES OF COMPARISON OF ADJECTIVES IN LIVE TELEVISION BROADCASTING

Anatoliy Kapelyushnyi

*Ivan Franko National University of Lviv,
Generala Chuprynky Str. 49, 79044, Lviv, Ukraine*

e-mail: anatoliykapelushnyi@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-8998-7857>

The article analyzes transformation of forms of degrees of comparison of adjectives in live television broadcasting. Particular attention is paid to the specific properties of different forms of degrees of comparison of adjectives. To analyze the peculiarities of their use for errors in speech of television journalists, associated with non-compliance with linguistic norms on ways to avoid these errors, to make appropriate recommendations to television journalists. The main method we use is to observe the speech of live TV journalist, we used during the study methods of comparative analysis of comparison of theoretical positions from the work of individual linguists and journalism sat down as well as texts that sounded in the speech of journalists. Our objective is to trace these transformations and develop a certain attitude towards them in our researches of the language of the media and practicing journalists to support positive trends in the development of the broadcasting on TV and give recommendations for overcoming certain negative trends. Improving the live broadcasting of television journalists, in particular the work on deepening the language skills will contribute to the modernization of some trends in the reasonable expediency of the transformation of certain phenomena, modernization of some tendencies concerning the reasonable expedient transformation of separate grammatical phenomena and categories and at braking and in general stopping of processes of transformation of negative unreasonable not expedient. This fully applies primarily to attempts to transform the forms of degrees of comparison of adjectives and this explains importance of the results achieved in these study.

Key words: television, live broadcast, television journalist, broadcasts of television journalists, transformation, adjectives, forms of degrees of comparison of adjectives.